

ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να βιάζεται...

■ ΤΟΥ Νίκου Ταυρή

Αυτές τις μέρες διεξάγονται η κεντρική επιτροπή του ΣΥΡΙΖΑ και το φεστιβάλ της νεολαίας του κόμματος (Σπούτνικ). Τριήμερο εργασίας για τον ταλαιπωρημένο και κουρασμένο ΣΥΡΙΖΑ που θα ολοκληρωθεί με την ομιλία του Τσίπρα την Κυριακή. Κεντρικά ζητήματα είναι η αναπροσαρμογή της πολιτικής και της δομής του κόμματος στο ρόλο της αντιπολίτευσης: Η ανασύνταξη των δυνάμεων, η αναδιάρθρωση και τακτοποίηση όσων αποχώρησαν από τον κρατικό και διοικητικό μηχανισμό, τα ανοίγματα προς το χώρο του Κέντρου και του ΠΑΣΟΚ και η φυσιογνωμία του νέου ΣΥΡΙΖΑ (και του νέου τίτλου του).

ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΟΥ ΤΣΙΠΡΑ υπάρχουν οι απαντήσεις σε όλα αυτά. Υπάρχουν όμως και τα εμπόδια που πρέπει να ξεπεράσει. Έτσι, πρώτα δημιουργεί τους αρμούς μιας νέας πολιτικής. Απλώνει τον τραχανά του ώστε να κυριαρχεί στον χώρο της αντιπολίτευσης και να συγκεντρώνει όλες τις δυνάμεις γύρω του. Η απορρόφηση του ΚΙΝΑΛ και των πασοκικών στελεχών στην Αυτοδιοίκηση και σε χώρους εργασίας είναι ένας πρώτος στόχος. Η πίεση που νιώθει το ΚΙΝΑΛ είναι υπαρκτή και μεγάλη. Στα πλαίσια του κλασικού ΣΥΡΙΖΑ η δύναμη των «53» ήταν σημαντική, κυρίως ιδεολογικά και σε ένα βαθμό και οργανωτικά. Ο Τσίπρας δεν στηρίζεται πια σε αυτούς. Δεν έχει μεγάλο πρόβλημα να τους θυσιάσει ή να τους ξεπεράσει με ανοίγματα, όσο αυτοί αποτελούν κάποιο βαρίδι. Εκτός βέβαια κι αν προσαρμοστούν. Την στιγμή αυτή πάντως, εμφανίζονται ως υπερασπιστές της «αριστερόσυννης» του κόμματος και αρνούνται μια διεύρυνση προς την πασοκική μεριά καθώς και την αλλαγή της μορφής σε συμπαράταξη. Αρνούνται το

ψηφιακό κόμμα, το «άνοιγμά» του μέσω της εκλογής του προέδρου από τους πολίτες, τη διαδικασία εγγραφής νέων μελών στο κόμμα, όπως κάνουν σήμερα και τα άλλα κόμματα.

Ο Τσίπρας δεν τους υπολογίζει πλέον αλλά θα προχωρήσει χωρίς να βιάζεται. Θα ζυμώνει αυτές τις ιδέες, θα εμφανίζεται ενωτικός και συνθετικός και θα οικοδομεί την αντιδεξιά πολιτική απέναντι στην ΝΔ. Όσο κυλά ο χρόνος θα συνειδητοποιούν όλοι ότι το σχέδιο αυτό έχει αρχίσει να υλοποιείται πολύ πριν ο ΣΥΡΙΖΑ χάσει την κυβερνητική εξουσία. Το νέο κόμμα με το όνομα ΣΥΡΙΖΑ και κάποια προσθήκη των λέξεων «πράσινη» και «συμπαράταξη», με αντιπρόεδρο κάποιον από τον πασοκικό χώρο και εκλογή του προέδρου από όλα τα μέλη με πανελλαδική ψηφοφορία, θα είναι το επιστέγασμα στο οποίο οι «53» και οι φίλοι τους θα είναι θλιβερή μειοψηφία.

ΣΤΑ ΠΙΟ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ: Στο φεστιβάλ θα παρουσιαστεί μια διακήρυξη-μανιφέστο και θα ξεκινήσει τρίμηνη καμπάνια ανοίγματος του κόμματος. Σε αυτό έχουν όλοι συμφωνήσει. Έπειτα, ειδική ομάδα, υπό τον χαμένο στις εκλογές Γιώργο Σταθάκη, θα αναλάβει την προετοιμασία διεθνούς συνέδριου για την αποτίμηση του ρόλου της «πρώτης φορά αριστεράς». Στην πορεία θα μετρηθούν τα αποτελέσματα που μάλλον θα είναι πενιχρά και θα χρειαστεί

επιτάχυνση. Τότε θα πέσουν οι προτάσεις που θα ξεμπλοκάρουν την αδυναμία... Στο φεστιβάλ, θα υπάρχει οργανισμός προβληματισμού και έτσι η αναντιστοιχία ανάμεσα στους σχεδιασμούς και την πραγματικότητα του κόμματος θα βγάζει μάτι. Έχουν λοιπόν προγραμματιστεί: Πρώτον, δύο σημαντικές βιβλιοπαρουσιάσεις. Το Σάββατο, ο Πάνος Λάμπρου (μέλος Πολιτικής Γραμματείας ΣΥΡΙΖΑ) θα παρουσιάσει το βιβλίο του «Στη χώρα των Κλουβιών – Μια περιπλάνηση στις ελληνικές φυλακές», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Εύμαρος. Και την Κυριακή, ο Δημήτρης Ψαρράς από την «Εφ.Συν.» θα παρουσιάσει το βιβλίο του «Ο Αρχηγός – Το αίνιγμα του Ν. Μιχαλολιάκου», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πόλις. Παράλληλα, το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς θα διοργανώσει workshop με τίτλο «Εμπειρίες αριστερής διακυβέρνησης» με αφορμή δυο βιβλία:

Το «Από την έδρα στα έδρανα, Έργα και ημέρες μιας αριστερής κυβέρνησης» (Εκδόσεις Νήσος, 2019) του Κ. Δουζίνα και το βιβλίο «Εντός παρενθέσεως; Κυβερνώσα ριζοσπαστική Αριστερά, περίοδος πρώτη (25 Ιανουαρίου 2015-21 Αυγούστου 2018)» (Εκδόσεις Πατάκη, 2019) του Αρ. Μπαλτά. Εκεί θα συζητηθούν οι εμπειρίες της αριστερής διακυβέρνησης, οι νίκες, οι δύσκολες στιγμές, οι κίνδυνοι και όσα συνέβησαν τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Χαμηλή πτήση στα ίδια και τα ίδια...

Ο Τσίπρας πρώτα δημιουργεί τους αρμούς μιας νέας πολιτικής. Απλώνει τον τραχανά του ώστε να κυριαρχεί στον χώρο της αντιπολίτευσης και να συγκεντρώνει όλες τις δυνάμεις γύρω του. Η απορρόφηση του ΚΙΝΑΛ και των πασοκικών στελεχών στην Αυτοδιοίκηση και σε χώρους εργασίας είναι ένας πρώτος στόχος

Ο ξάδελφος

Ο ξάδελφος που φέρει όνομα βαρύ σαν ιστορία έδωσε σημαντική συνέντευξη στην έγκυρη εφημερίδα *Εσπρέσο*. Σ' αυτή μίλησε για τις τεράστιες δυσκολίες που είχε καθότι έπρεπε να αναμετρηθεί με το όνομα «Τσίπρας» και το τετράχρονο μπούλινγκ που υπέστη. Σε στιγμές απίστευτης ειλικρίνειας, στοιχείο που τον διακρίνει άλλωστε σε όλη του τη ζωή, ανέφερε πως ίσως το όνομα τον βοήθησε για να πάρει ψήφους και να εκλεγεί βουλευτής, όμως ο ίδιος είχε διαμορφωθεί από καιρό σε πολιτικό στέλεχος. Είχε μάλιστα να αγωνιστεί στη ζωή του και για μια άλλη σπίλωση, όταν βγήκαν στη φόρα έργα και ημέρες του πατέρα του (Η. Τσίπρα), που ενώ ξεκίνησε να βάζει μπόμπες στη δικτατορία Βρέθηκε να κατηγορείται από συντρόφους για συνεργασία με τη Χούντα. Όπως επίσης ήταν και πρόεδρος του ΠΑΟ επί χούντας και με την πορεία στο Γουέμπλεϊ.

Είχε όμως και άλλα προβλήματα ο ξάδελφος. Έπρεπε να αποκατακτηριστεί από την πρότερη πολιτική του θητεία στην ΚΟΕ και στον *Δρόμο* γιατί δεν μπορούσαν τέτοια στοιχεία να συνοδεύουν το βιογραφικό του στα βήματα που είχε αποφασίσει να κάνει. Έτσι, ενώ από το 2013 εντάσσεται στις φράξιες του ΣΥΝ, αποχωρεί από την ΚΟΕ μόλις το Οκτώβριο του 2014, κατηγορώντας την ότι χάνει την κομμουνιστική της ταυτότητα. Στα βιογραφικά που εκδίδει, αναφέρεται ως δημοσιογράφος στην Αυγή και διαμορφωμένο από παλιά πολιτικό στέλεχος. Από τότε διαρκώς επιβραβεύεται στο σύστημα ΣΥΡΙΖΑ αναλαμβάνοντας καίρια πόστα: υπεύθυνος τμήματος Εξωτερικής Πολιτικής, υπεύθυνος Οικονομικών στο υπουργείο Εξωτερικών, οικονομικός σύμβουλος του πρωθυπουργού στο Μαξίμου. Το «μάτι» του Προέδρου και προπομπός για διάφορες οικονομικές συμφωνίες. Έβγαλε δουλειά, έπρεπε να προστατευτεί αλλά και να ανταμειφθεί με την εκλογή του σε βουλευτή της Δυτικής Αττικής. Τώρα περιφέρεται σαν κομματάρχης παλαιάς κοπής και φυσικά πάντα παρά τω Προέδρω. Τι ωραίο να έχεις πολιτογραφηθεί ως «ο ξάδελφος». Άντε να το βγάλεις μετά από πάνω σου. Όπως δεν μπόρεσε να βγάλει ο άλλος το «Χατζηπαπάρας»...